

Die zyn dorstig hert wil koelen,
'k Weet een aangename drank,
Die gy tot in 't lyf zal voelen
En geen hoofd zal maken krank.
't Is de Thee vol nuttigheeden,
Die ons 't ryke Sina schenkt,
Die verfrist des Mensche leden,
En geen swakke Herssens krenkt.
Thee doet buren t'zame komen,
Daar men dan wat nieuws vertelt,
En is 't Theetje weggenomen
wort'er weer wat soets gestelt,
Met een Glaasje tot versterking
van het geen de Thee maakt flau,
Thee verschaft een rare werking,
Hoe? wat raak ik hier in 't naauw!

Dubbel waart met alle reden,
Dat men daar met lof aandenkt.
Zo men wil haare deugd ophalen,
deze iszo veel en groot:
dat men schier daar in zou dwaalen,
Thee verjaagt de ontydige Dood.
'k Zal mee een Theetje houwe,
't Geeft banket op 't laatst van 't maal,
't Is gestage feest te houwe
zagt! myn beurs zeit dat ik dwaal.

Thee kan pyn in 't hoofd verjage,
Als m'een glaasje heeft gestort,
Dus zoo kan men alle dagen
Drinken dat men vrolyk wort.
Zou men dan de Thee niet prysen,
Die het zware hoofd maakt fris,
En de nugtherheyd doet ryzen,
Hoe! ben ik het spoor hier mis?

Thee verdunt het dikke bloed,
Thee maakt rad de loom en trage,
thee is voor den dorst ook goet:
Thee in matigheit gedronken
Dryft de daagse slaaplust uyt,
Daar een Theetje wort geschonken,
Word het bloed niet ligt gestuyt.
Wassem van de Thee gehoude
Onder d'Neus en ingeaamt.
Zo die raat niet helpe woude,
stond ik des gelyk beschaamt.

Maakt herstelt die is verkouden,
thee den apotheek beschaamt:
want die dus de Thee gebruyken
Als het lichaam koortzigh is,
De ongestalten doetie duyken,
en zy maakt de Mensche Fris.
Vive la Thee.

Sara Maria van Zon
1692-1755